

Giảng Giải Nguyên Nhân Bệnh Tật

Tiên sinh Lưu Hữu Sinh (còn gọi là Lưu Thiện Nhân) người tỉnh Hắc Long Giang (Trung Quốc). Khi còn trẻ, năm ông hai mươi lăm tuổi, khắp thân đều là bệnh, bệnh nặng tới sắp chết, nhưng ông đã may mắn gặp được một cơ duyên: Một lão nhân đã cho ông một quyển sách của lão tiên sinh Vương Phụng Nghi, nói về bệnh tật của con người. Tiên sinh Vương Phụng Nghi ở đông bắc Trung Quốc, khi trẻ tuổi cũng là bị bệnh khổ, được cao nhân chỉ điểm, thật tâm sám hối và được hiệu quả rất tốt. Về sau liền dùng phương pháp này để giúp người khác, người ta gọi ngài là Thiện Nhân, học trò của ngài đời đời nối nhau. Lưu Hữu Sinh (Lưu Thiện Nhân) cũng

là học trò chuyên tiếp của Vương Phụng Nghi, hiện tại rất nổi tiếng ở Trung Quốc; đĩa CD của ông không có bản quyền, hoan nghênh in chép lưu thông.

Xem báo cáo của Lưu Thiện Nhân: Khi vào lúc ông hai mươi lăm tuổi (vào lúc đó bệnh nặng sắp chết), xem được cuốn sách này của Vương Phụng Nghi, cảm thấy hồ thẹn, ông đã ới rất nhiều ngày, ới đến mặt xanh, chân thật là đem các bệnh đều ới hết sạch. Từ đó về sau, những thứ bệnh này không cần trị cũng hết, chính mình được khỏe ra.

Năm nay ông đã 67 tuổi, hơn 40 năm qua không hề bị bệnh bao giờ; Không hề chích thuốc, không hề uống thuốc, thân thể khỏe mạnh. Người ở nơi đâu đến tìm ông, ông liền đi đến nơi đó. Ông, vào lúc hai mươi mấy tuổi, vào lúc đó sắp chết rồi ko thể sống nổi, ông đã sống lại được, sống lại được ông liền phát ra một cái nguyện: **“Nếu tôi không chết, có thể sống lại được thì cả đời này, tôi sẽ không vì chính mình, tôi vì người khác, tôi phải đem phương pháp tốt này phổ biến truyền thụ cho mọi người, chỉ có một mục đích: Hy vọng mỗi gia đình đều được an vui tự tại, xa lìa bệnh khổ”**.

Cho nên ông nói bệnh cho người, trị bệnh cho người không cần tiền, không nhận tiền.

Lưu Hữu Sinh, thừa kế tư tưởng học thuyết “Chữa bệnh bằng lý tính”, không những chữa khỏi bệnh nan y của mình mà còn giảng giải chữa bệnh cho người khác hơn 20 năm, đem trái tim chân chính đi chữa trị bệnh tật, tiếng thơm truyền xa, và được người đời gọi là Thiện Nhân. Được rất nhiều cơ quan thuộc Đại Học Bắc Kinh mời đến giảng bệnh. Nguyên lý bệnh do nghiệp chướng hiện nay là cơ sở lý luận và chỉ nam chủ yếu chữa bệnh của nhà Phật.

Sở trường của ông chính là khả năng nói ngắn gọn về nguồn gốc bệnh tật của người khác, ông xem bệnh thường không dùng thuốc mà là giảng bệnh, thông qua việc nói chính xác về hành vi và tâm lý sai lầm trước đây của người bệnh, làm chấn động tâm thức của đối tượng, từ đó mà làm cho tâm sinh lý của người bệnh thay đổi, làm

người bệnh chuyển đổi hoàn toàn ý niệm, tu thân dưỡng tính, thì sau một thời gian bệnh sẽ tự khỏi.

Dưới đây là nội dung Ngài Lưu Thiện Nhân giảng tại Đại Học Bắc Kinh

Khi tôi còn nhỏ, chưa được biết đến Vương Phụng Nghi tiên sinh. Lúc đó tính cách tôi rất xấu, thường hay nóng giận, trong lớp tôi là đại ca, ai không nghe lời tôi thì tôi đánh liền, tôi sống hay chết cũng không sợ, cho nên như vậy mà tôi bị bệnh, bởi vì đến cả thầy giáo tôi cũng không sợ, tôi là con ngựa bất kham, tôi hay cãi lời, tranh luận với thầy giáo, tôi đã từng nói nguyên nhân bệnh của tôi do đâu mà có? Đó chính là do tính cách xấu ác tạo nên, do tính cách xấu ác mà dẫn đến bệnh tật, mà cái chính là từ tức giận, khi tức giận bốc hỏa lên, tức giận là nguồn thức ăn của bệnh, bốc hỏa là nước uống của bệnh, là người thì ai cũng hay tức giận, bảo không tức giận có được không? Không được! Vậy tại sao lại phải tức giận? Vì bẩm sinh bản tính như vậy, lâu ngày trở thành thói quen sở thích, cho nên dẫu biết rằng tức giận sẽ bị bệnh nhưng không tức giận không được.

Khi còn nhỏ, tôi không biết được rằng tức giận sẽ bị bệnh, sau này tôi mới biết, tôi bị bệnh là nguyên do từ đâu: Khi tôi còn nhỏ tôi chăn lợn, từ 9 tuổi đã nuôi lợn, nuôi đến năm 12 tuổi, 13 tuổi tôi đi học, buổi đầu tiên đi học là đánh nhau với bạn rồi, lúc đó đưa tay ra là đánh, mặc kệ không quan tâm đến việc gì sẽ xảy ra, những sự việc này cứ tiếp diễn một thời gian dài, cho đến khi tôi bị ốm, tôi bị sốt cao, sốt cao mãi không khỏi, dẫn đến biến chứng thành lao phổi, viêm gan, còn gọi là xơ cứng gan, viêm thận, cao huyết áp, bệnh tim, bệnh gì cũng có...cho đến khắc đờm ra máu. Tôi bị bệnh tình trạng như vậy liên tiếp 12 năm, năm 13 tuổi bị bệnh, bệnh đến năm 25 tuổi, không được rồi, đã sắp chết rồi, lúc đó mới gặp được một học sinh của Vương Phụng Nghi, anh ta nói với tôi: “Tính cách của anh không tốt”, tôi nói: “Thế tính cách không tốt thì phải sửa làm sao?”, anh ta nói: “Tôi cho anh quyển sách này để xem”. Đó là quyển mà nhiều người học Phật hiện nay hay xem “Vương Phụng Nghi Ngôn Hành Lục”.

Khi tôi xem xong, trong lòng cảm thán Phụng Nghi tiên sinh vô cùng, Ngài làm được như vậy, chúng tôi là hậu nhân không thể noi theo gương Ngài mà làm hay sao? Lúc đó tôi phát tâm, tôi phải thay đổi chính mình, âm thầm hạ quyết tâm, cứ đi một bước là tôi luôn nghĩ đến chuyện này, ngay cả gánh nước cũng đều nghĩ, đó là cái gì vậy? Đó là dùng lời nói của Ngài, gọi là ý niệm xuất chân thật, dùng ngôn ngữ của nhà Phật hiện nay gọi là Vô Ngã, dù sao thì tôi cũng thường tư duy làm sao có thể chuyển biến chính mình.

Sau đó tôi thường tự mình sám hối, ngày xưa có tức giận, đánh nhau với người này người kia, kiểm tra suy nghĩ lại: “Ồ! Không nên tức giận đánh nhau với người ta”. Với thầy giáo tôi lại suy xét lại, kiến thức là do thầy giáo dạy cho mình, tại sao mình lại tức giận với thầy giáo, càng nghĩ lại cảm thấy mình không đúng, rồi âm thầm mà rơi lệ, thời gian suy xét sám hối càng nhiều lên, lúc đó tôi bắt đầu nôn ra, nôn thốc nôn tháo ra ngoài, tôi có xem trong sách của Vương tiên sinh có nói, phải nôn hết bệnh ra ngoài, cho nên tôi thấy nôn được ra như vậy, nhất định sẽ tốt hơn, thế là tôi vui mừng, trong lòng vui vẻ, đúng thật thế là khỏi bệnh.

Đúng thật là trong lòng vui vẻ thì trên thiên đường có chỗ cho mình, nếu anh buồn phiền thì xin xuống du hành trong địa ngục, điều này không có sai một tí nào. Cái gì gọi là địa ngục? Một người đầy bệnh tật, đó không phải là giống với địa ngục sao? Một người khỏe mạnh, sức khỏe dồi dào, đó không phải là thiên đường ư?

Lại nói, tôi thấy bệnh của tôi đã khỏi, tôi phải báo ơn Vương Thiện Nhân, thực hành theo lời nói của Ngài, và cũng học như Ngài, làm việc thì không nói đến tiền, lúc đó tôi làm trong một cơ sở sản xuất, tôi làm cho họ nhưng tôi không đòi tiền, bảo tôi làm gì là tôi làm nấy, ở đâu vất vả mệt nhọc tôi đi đấy, như vậy chúng ta mới có thể mở ra con đường, muốn tốt phải bắt đầu làm từ mình.

Nếu như anh còn nhìn thấy người khác chưa tốt, đó là trước tiên chính anh chưa trở thành người tốt, tự anh còn chưa tốt, thế thì người khác làm sao mà tốt được? Mất của chúng ta là gì? Là cửa sổ, còn gọi là “cái thấy đầu tiên”, nó thấy khuyết điểm của người

khác, trong lòng ta liền động tâm, mắt nhìn một cái thì tâm đã động rồi... Tâm là gì? Là trung tâm, trung tâm của tam giới, tam giới là tính cách, tâm và thân. Tâm là trung tâm của tam giới. Cái trung tâm này nhúc nhích một cái thì cả toàn bộ tam giới sao không nhúc nhích được? Tính cách cũng chuyển động, thân cũng chuyển động, tam giới mà chuyển động thì hỏng rồi, bệnh sẽ đến thôi, lúc này đau chỗ này, đau chỗ kia đều đến cả...

Sau khi bệnh của tôi tự mình chữa khỏi, tôi bắt đầu giảng bệnh cho người khác, đầu tiên là thử nghiệm, thử một lần thấy khỏi, thử tiếp cũng thấy khỏi, lúc đó tôi bắt đầu có lòng tin, tôi thử nghiệm toàn những bệnh nặng chứ không thử nghiệm những bệnh nhẹ, bệnh nặng ra sao? Là những bệnh mà bệnh viện không chữa được trả về, những bệnh mà để bệnh nhân về nhà chờ chết... Trong lòng tôi nghĩ, phải chữa khỏi cho những người như thế này thì mọi người mới tin, cho nên tôi đi tìm những người bệnh này mà không cần người ta tìm đến tôi, tôi đi tìm người ta, gặp mấy người, giảng giải về bệnh tật, và thật là đều khỏi cả. Tôi nghĩ: “Đúng thật là dùng được.” Lúc đó tôi mới bắt tay vào làm, thực sự mới đi giảng bệnh cho người khác.

Một người bị bệnh, nguyên nhân bị bệnh là ở đâu? là từ Khí và Hỏa mà bị, tức là khi anh tức khí bốc hỏa lên, cơ thể người như một cái nhà, mở cửa ra thì những thứ bên ngoài mới vào được, đó là nói những thứ độc khí vào trong nhà, nếu như anh không mở cửa, độc khí làm sao mà vào được, sau khi độc khí vào trong, bệnh sẽ từ từ mà bị, vậy thì những bệnh như thế này đều có những hiện tượng như thế nào? Có bệnh là bệnh tâm lý, có bệnh là bệnh tính lý, có bệnh là bệnh sinh lý.

Bệnh sinh lý là do cha mẹ di truyền lại, trong tính cách của người mẹ, trong tâm tính có độc, cái gì gọi là độc, đó là nói đến ngũ hành trong tính cách: Hận, Oán, Não, Nộ, Phiền. Dem Hận, Oán, Não, Nộ, Phiền đối chiếu với cơ thể của chúng ta thì là Tim, Gan, Phổi, Tỳ, Thận. Một trong năm độc Hận, Oán, Não, Nộ, Phiền một khi đã vào trong, thì tim, gan, phổi, tỳ, thận của chúng ta suy yếu và có bệnh, thì đều có cả ngũ độc rồi.

Hiện nay tôi giảng bệnh cho người khác, có ai đến hỏi: “Ngài Lưu Thiện Nhân, tôi bị bệnh, Ngài xem tại sao mà tôi bị bệnh?”. Vậy tôi xem bệnh cho anh ta như thế nào đây? Thứ nhất, đầu tiên quan sát anh ta là người thuộc tính cách gì, kim mộc thủy hỏa thổ, người có tính kim, có tính mộc, tính thủy, tính hỏa, tính thổ, tại sao lại có những loại như thế này? **Bởi vì người có ngũ tạng, ngũ tạng này đại diện cho ngũ hành, nói một cách cụ thể, người có tính cách hỏa dễ bị bệnh về hỏa tính, bệnh gì vậy? Bệnh về tim, nếu như có người bị bệnh tim thì người ta sẽ nói: “tôi bị bệnh tim”, không cần phải hỏi nữa, khẳng định anh ta là người có tính cách hỏa, người có tính cách hỏa ra sao ư? Hay có nhiều khí hận trong người, khi chỉ cần có một việc nhỏ không theo ý của anh ta, anh ta đã bực mình, hậm hực rồi, bực mình cái này cái nọ, hận cái này cái kia, cho nên, người có tính cách hỏa thì dễ bị bệnh tim, như là bệnh động mạch vành, bệnh viêm cơ tim, tim ứ nước, hẹp van tim, nhồi máu cơ tim, diên cuồng cảm khuẩn, bệnh thần kinh, bệnh về tim như những loại này, trong ngũ hành là nghiêm trọng nhất và cũng là bệnh nguy hiểm nhất.**

Vậy thì, người có tính cách hỏa bị những bệnh như vậy, bệnh căn này nằm ở đâu? Nó nằm trong huyết quản của tim, khí nó đi vào trong huyết quản tim. Tại sao lại bị bệnh nhồi máu cơ tim? Đó là sau khi khí đi vào trong huyết quản tim, khí và máu kẹt trong đó, nó làm cách ly máu, khi đã cách ly thì dễ có hiện tượng cung cấp máu không đủ. Đương nhiên rồi, có một số bệnh huyết quản tim là có liên quan đến thói quen ăn uống. Bệnh về tim, tôi đã gặp rất nhiều người bệnh, giảng bệnh chữa khỏi cũng rất nhiều. Trước đây, có một người bị bệnh động mạch vành, một ngày có thể lên cơn choáng 9 lần, khi ông ta đến chỗ tôi, tôi hỏi ông ta: “Ông từ đâu đến?” ông ta nói: “Tôi ở Cổ Đường”

Tôi lại hỏi: “Ông bị làm sao?”

Ông ta nói: “Tôi bị bệnh động mạch vành, rất nặng”.

Tôi nói: “Bệnh động mạch vành à, cái này thì dễ chữa”.

Ông ta nói: “Có thật là dễ chữa không?”

Tôi nói: “Dễ chữa. Tôi hỏi ông một câu, ông phải trả lời thật thà thì sẽ khỏi”.

Ông ta nói: “VẬY ông hỏi đi”.

Tôi nói: “Ông căm hận ai?”

Ông ta nói: “Ơ... Thôi được, tôi sẽ nói thật cho ông biết, tôi căm hận hai người!”

Tôi nói: “Tại sao ông căm hận người ta?”

Ông ta nói: “Con tôi đi học, lý ra nó phải thi đậu rồi, người ta lại không cho đậu”.

Tôi nói: “VÌ vậy mà ông căm hận phải không?”

Ông ta nói: “Đúng”

Tôi nói: “Đó là do sức học của con ông không giỏi, nếu như giỏi thì có thể cho rớt được không?”

Ông ta nói: “Tôi nói nếu bị đánh rớt thì tôi cũng đã nhờ người ta, tôi đưa tiền cho người ta, nhờ người ta đi làm, ai ngờ làm không xong mà tiền của tôi cũng tiêu hết, ông nói tôi có thể không căm hận được không?”

Tôi nói: “VẬY thì phải trách bản thân ông rồi, ông không nên căm hận người ta, phải trách bản thân ông”

Ông ta nói: “Tại sao lại trách bản thân tôi?”

Tôi nói: “Có phải ông là người chủ động đem tiền nhét vào tay người ta không? Người ta cũng không yêu cầu ông đưa tiền cho người ta để người ta giúp ông phải không?”

Ông ta nói: “Không có! Là tự tôi đưa tiền cho người ta, tôi nghĩ đưa tiền cho người ta thì người ta phải làm cho tôi”

Tôi nói: “Như vậy ông đã đút lót rồi, nhận đút lót là có tội, người đưa đút lót cũng có tội, ông còn có một lỗi nữa là con của ông không có sức học như thế nhưng ông lại đi yêu cầu cái sức học như vậy, đó là yêu cầu quá sức, là lừa dối, là lấy giả làm chân, đó không phải là lỗi

hay sao?”

Ông ta nói: “Ông nói cũng đúng, cái này thì tôi không đúng rồi, nghe ông nói như vậy còn giải tỏa được nút kết trong lòng của tôi, nghe ông máng cho một trận, hình như đã đỡ nhiều rồi!”

Ông ta bị bệnh 3 năm, chỉ nghe mấy câu nói thì đỡ liền.

Sau đây tôi xin giảng đến bệnh gan, bệnh gan làm sao mà bị, bệnh gan là do khí buồn bực sinh ra, gọi là nộ khí thương gan. Bị bệnh này thì hoa mắt chóng mặt, tai điếc, đau răng, méo miệng mắt lệch, trúng phong, bán thân bất toại. Gan mật có bệnh, do đâu mà có, là do giận dữ sinh ra, những người như vậy, một khi bị bệnh thì khó mà giảng bệnh, những người này có tính cách mộc, tính cách âm mộc, vừa ngoan cố vừa cứng đầu, cố chấp hồ đồ, bệnh của những người này đi vào đâu nằm ở đâu, đi vào gân, tức là gân trong cơ thể người, không phải bên này thân thì ở bên kia thân, đó là do khó điều khiển gân. Bởi vì cái độc đó nằm ở bên trong.

Thông qua sự giảng bệnh của chúng ta nói với họ, nói rõ những đạo lý nhân sinh, khuyên họ nhiều lần, nếu như họ cởi mở tấm lòng, chỉ cần sám hối, nhận ra sai lầm thì sẽ nôn ra ngoài, khi nôn ra ngoài sẽ cảm nhận mùi vị chua, trong khi những người có tính cách hỏa thì nôn ra có mùi vị đắng, đó gọi là đắng cay chua ngọt mặn, ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ, hận oán náo nộ phiền, đỏ vàng xanh trắng đen, đó cũng là ngũ hành, đây là sự diệu dụng của ngũ hành, đều là các diệu lý của ngũ hành.

Người có tính cách thổ bị bệnh, thì là bệnh dạ dày, dạ dày bị bệnh là do đâu, là oán khí, gặp việc gì cũng thích oán trách người khác, toàn là oán trách, oán trách là một trong ngũ độc, để tồn đọng trong tâm là bị bệnh, oán trách người khác thì thương tổn tỳ, mà tỳ đã bị tổn thương, tỳ vị lại có liên quan nên khi đau buồn thường có cảm giác no trướng, nấc, trên nôn dưới tiêu chảy, là bị bệnh dạ dày, vị hư, viêm dạ dày, loét dạ dày, ung thư dạ dày, bong niêm mạc dạ dày...đều bị cả.

Những người bị bệnh này tôi đều gặp qua, đều giảng quả, có một bệnh nhân ung thư đến tìm tôi xem bệnh.

Tôi nói: “Cậu này, người cậu oán trách nhất là ai? ”

Anh ta nói: “Người cháu oán trách nhất là bố cháu”.

Tôi hỏi: “Làm sao mà oán trách bố?”

Anh ta nói: “Bố cháu bắt cháu lấy vợ, bắt phải lấy, không lấy không được, mà người vợ này thì quá đàn, cháu rất xem thường cô ta, cô ta làm gì cháu cũng thấy không hài lòng, thế là cháu oán trách bố cháu”

Tôi nói: “Cả ngày cháu đều oán trách như thế, dạ dày là trống không, thuộc dương, cho nên cháu mới bị cái bệnh ung thư dạ dày, cái mệnh của cháu là như vậy, tại sao người khác không gặp phải người vợ như vậy mà cháu lại gặp phải? Đó là do cái mệnh của cháu, thế mà cháu không chấp nhận số mệnh, lại còn đi oán trách người già cả, như thế cháu có đúng không? Cháu thử nghĩ xem”

Anh ta suy nghĩ một lúc rồi nói: “Ai da, đúng là cháu sai rồi, sai rồi, thôi không suy tính gì nữa, đây cũng là bởi người vợ không khôn ngoan mà cháu đã làm không ít việc xấu, cháu đã xuống dốc.”

Tôi nói: “Cháu hãy xem lại cháu, cháu đã hủy hoại tâm sức của bao nhiêu người, bao nhiêu người vì cháu mà khổ, có đúng không?”

Anh ta nói: “Dạ, đúng là cháu sai rồi”.

Anh ta ở Thẩm Dương, cách nhà tôi ở rất xa, khoảng hơn hai mươi cây số, nên tôi để anh ta ở lại nhà tôi một tối, sau đấy ăn cơm xong tôi chờ anh ta về nhà, đến tối mịt thì về đến nhà.

Tôi nói: “Được rồi, cháu đã biết lỗi là được rồi.”

Sau khi tôi về thì qua ngày hôm sau anh ta bắt đầu nôn, mà nôn ra cái gì? Nôn ra toàn sợi thịt, anh ta bị bệnh ung thư dạ dày, trong dạ dày có mụn thịt to (ung bướu). Sau khi tôi giảng bệnh cho anh ta xong, anh ta nôn ra những sợi thịt, đi đại tiện cũng ra sợi thịt, người này tên là Vương Kim Hậu, tôi còn nhớ, mấy lần nôn ra cùng với đi đại tiện ra liền khối, có thể ăn uống được và có thể chạy nhảy được, ở đây chứng minh cái gì, bệnh này không phải tự anh ta chuốc lấy hay sao? Ngài Vương Thiện Nhân đã từng nói: “Không có phúc thì tự

mình phải đi tìm kiếm lấy, còn một người cứ nghĩ quần thì sẽ tự tìm con đường chết mà thôi”.

Tôi giảng bệnh được 23 -24 năm, trong vùng Hắc Long Giang, ai ai cũng biết tôi, cũng hiểu tôi, hiện nay trong nhà tôi không ngớt có người đến, khi anh đến tôi thì ăn uống thoải mái, hỏi bệnh thì anh không phải trả tiền, anh trả tiền tôi không đồng ý, anh có thể làm lại một con người chân chính, hết bệnh, đối với tôi là một sự an ủi rất lớn rồi. Anh không trở thành con người tốt, anh cho tôi bao nhiêu tiền cũng vô dụng. Vương thiện nhân không phải là đã từng nói sao: “*Vạn lượng vàng không mua nổi đạo đức*”. *Tiền là vật ngoại thân, khi sinh ra không mang đến, khi chết cũng không mang theo được, sức khỏe mới là quý.*

Bệnh của người có tính cách Kim thì sao? Thường bị bệnh phổi, người có tính cách âm Kim thì bị bệnh phổi, làm sao lại bị bệnh phổi, cáu giận, cáu giận người khác thù dai, nặng lòng đố kỵ, nhìn thấy ngứa mắt liền ghi nhớ vào lòng, sau đó mỗi lần gặp lại người đó trong lòng lại ghét người ta nhưng bề ngoài không ai nhìn thấy được, đây gọi là cáu giận người khác mà tổn thương phổi của mình, hen xuyễn, ho, ho ra máu, phế hư, viêm phổi, lao phổi v.v...Ngoài ra bệnh phổi còn có hai nguyên nhân, **làm con mà không hiếu thuận song thân cũng bị bệnh này, thường hay ho nhiều, làm cha mẹ u sầu vì mình thì đa số sẽ bị bệnh hụt hơi, cũng sẽ bị bệnh phổi.**

Người đến tuổi già, nếu như thấy đứa con mình có mệnh hệ gì thì thật là khổ, người già này, nếu thêm vào là người có tính khí hẹp hòi, thì nhất định sẽ buồn bực, vậy anh xem người ta có bị ho không, người ta bị hụt hơi, động một cái là hụt hơi, mà khi hụt hơi, khi không làm gì, ngồi một chỗ thì thấy như một người khỏe mạnh, nhưng khi vận động một cái thì nhất định sẽ nói: “Tại sao khi tôi vận động là hơi sau không tiếp nổi hơi trước?”

Tại sao lại bị như vậy? Cái bệnh này nguyên nhân chủ yếu là do ưu tư suy nghĩ mà bị. Chúng ta phải làm sao để bù đắp cho người này để thải những khí độc nằm trong khí quản thải ra ngoài, khi nôn ra ngoài, thải ra ngoài, thì mùi vị nhất định là vị cay.

Bệnh của người có tính cách Thủy như thế nào? Người có tính cách thủy thì thường bị bệnh về thận, tại sao thận lại có bệnh? Do phiền muộn, cảm thấy phiền phức, buồn phiền người khác (xung đột với người khác), *phiền não lâu ngày thì tổn thương thận, tổn thương thất lưng và chân, mỗi lưng tê chân, đau bụng, gai đôi, hạch xương thất lưng, đầu xương đùi hoại tử, bệnh tiểu đường, là những bệnh mà trên cơ bản đều là người có tính cách Thủy sẽ bị.* Bệnh tiểu đường, tôi đã gặp mấy trường hợp và cũng đã giảng bệnh cho mấy trường hợp, bệnh nhiễm trùng đường tiểu, tôi cũng gặp không ít, điển hình có:

Chủ nhiệm hội phụ nữ huyện Khắc Sơn của chúng ta bị bệnh nhiễm trùng đường nước tiểu, cô ta đến nhà tôi, bệnh cô ta như thế nào? Ba ngày là phải lọc một lần, không thải nước tiểu, nếu ba bốn ngày không lọc một lần thì không thể động đậy được, thì sẽ chết.

Bởi vì cô ta là chủ nhiệm hội phụ nữ huyện, cho nên bệnh viện huyện lọc nước tiểu chỉ thu một nửa tiền viện phí, mỗi lần lọc là hơn bảy trăm tệ, cô ta chỉ phải trả ba trăm năm mươi tệ, nhưng một năm tính ra cũng hơn bốn mươi mấy nghìn tệ. Sau đó cô ta đến chỗ tôi, tôi nhìn một cái, người này bị bệnh gì vậy, đi đứng xiêu vẹo phải có người đỡ, khi vào nhà nằm lên giường, tôi hỏi: “cô bị bệnh gì vậy?”

Cô ta nói: “tôi bị bệnh thận, nhiễm trùng đường tiểu”

Tôi nhận ra: “À cô là người đứng đầu hội phụ nữ huyện đây mà”.

Cô ta nói: “Vâng đúng rồi, tôi là chủ nhiệm hội phụ nữ huyện, tôi làm việc rất tốt mà”. Tự cô ta nói cô ta làm việc rất giỏi.

Tôi nói: “Cô làm việc rất tốt vậy tại sao cô lại có bệnh? người tốt thì không nên có bệnh!”

Lúc đó tôi hỏi cô ta như vậy, cô ta nói: “ông xem đây, mỗi khi đến tết kỳ nghỉ, tôi đều đi thăm nom chị em phụ nữ này chị em phụ nữ kia, ai

có khó khăn gì, tôi đều giúp đỡ họ”

Tôi nói: “Cô xem lại đi, cô vẫn chưa làm tốt”.

Cô ta nói: “Vậy ông nói xem tôi không làm tốt ở chỗ nào, xin ông chỉ điểm cho.”

Tôi nói: “Tất nhiên là khi tôi nói cô như thế thì tôi phải chỉ cho cô xem”.

Tôi nói: “Cô là người đứng đầu hội phụ nữ, nếu như trong huyện Khắc Sơn chúng ta có một người phụ nữ nào bất trung bất hiếu thì đều là lỗi của cô cả. Vì sao ư? Vì cô không giảng giải đạo đức của người phụ nữ cho họ một cách rõ ràng, làm phụ nữ phải làm những gì, cô không giảng thấu triệt cho họ hiểu, đây là cái sai của cô, cô nói rằng cô không có lỗi ư?”

Cô ta nói: “Ông nói cũng có lý, đúng rồi”.

Tôi nói: “Cô đã từng như vua Khang Hy vi hành đi thăm thú dân tình chưa? Cô có biết được chị em phụ nữ của từng gia đình đối xử với người già cả trong nhà như thế nào không?”

Cô ta nói: “Tôi chưa có thể làm tốt được như vậy”.

Tôi nói: “Cô thử xem, như vậy có phải cô có lỗi không? Vương thiện nhân không phải đã từng nói sao “Trên thế gian còn có một người không tốt thì ta cũng có lỗi”, tại sao lại bắt cô nhận lỗi như vậy? Là bởi vì khi nhận lỗi sẽ sinh ra dương khí, khi cô nhận lỗi, không tức giận người khác nữa, không oán trách người khác nữa, trong lòng cô sẽ thấy vui, khi vui vẻ, khí âm của cô sẽ bớt đi, thế không phải là khí dương của cô đã đủ sao?”

Tôi nói như vậy, cô ta nói cũng có lý, sau đó vui vẻ ra về, một năm sau, hai vợ chồng lái xe đến nhà tôi, tôi về đến đầu ngõ đã thấy ồn ào náo nhiệt, tôi nói: “Ai đến vậy?”

Một người nào đó trong nhà nói vọng ra: “Là Lý Thái Vinh”. Tên cô ta là Lý Thái Vinh, tôi nghe thấy giọng cô ta sáng khoái như thế, tôi nói người này đã khỏi bệnh rồi, cô ta gặp tôi liền hỏi: “Anh xem tôi đã khỏi chưa?”

Tôi nói: “Nhất định là đã khỏi, nói to tiếng như vậy mà bảo không khỏi sao được?”.

Cô ta nói: “Sau khi từ nhà anh về, tôi cảm thấy bệnh đỡ nhiều, càng ngày càng cảm thấy khỏe hơn, bây giờ không cần phải lọc nước tiểu nữa, cũng không bị bệnh nữa”.

Tại sao ư? Khi cô ta về nhà âm thầm suy xét lại lỗi lầm của mình, cô ta tự hỏi mình: Mình làm công việc cán bộ cho chị em phụ nữ bao nhiêu năm rồi, chỗ nào có lỗi, cô ta tự mình đi tìm lỗi, giống như trong Phật giáo có nói: “Tĩnh tọa thường suy nghĩ về lỗi lầm của mình, không đàm luận việc lỗi lầm của người khác”. Và cô ta thật sự đã khỏi bệnh, bệnh nhiễm đường nước tiểu nặng như vậy mà cũng khỏi, cho nên có thể nói, bệnh thật là do phiền não mà bị, có người bị bệnh phụ khoa, hạch xương thất lưng, gai đôi, đây là do đâu mà bị? Đều là do phiền não mà ra.

Hiện nay, phụ nữ thì bị bệnh phụ khoa, bệnh u tử cung, bệnh tuyến sữa rất nhiều, nguyên nhân từ đâu? Do vợ chồng không hòa thuận, hay cãi nhau. Cho nên mới nói, nghìn vạn lần phải khống chế cơn tức giận của mình, không được tức giận, không được oán hận người khác, nếu không, người chịu thiệt thòi chính là mình thôi. Tôi có gặp một cô sinh viên, có một năm vào tháng Chạp, cô sinh viên về từ trường Tam Á, cô ta bị bệnh mộng du, bệnh này nếu gặp người không biết thì cho rằng là bị ma nhập.

Mẹ cô ta dẫn con đi hết chỗ này chỗ kia chữa mà không khỏi, sau đó tìm đến tôi, tôi nói: “Con gái, bệnh của con làm sao mà bị?”

Cô ta nói: “Không biết nữa”

Lời nói như không còn sức lực, da cũng đen xám, tôi nói: “Sao vậy, sao mà con lại không biết? Trong lòng con rất hận một người, cho nên con mới bị căn bệnh này, con hận ai vậy?”

Tôi hỏi như vậy, cô ta liền biết liền, “A, vậy thì con biết rồi, hận ai thì con biết, con hận em họ con.”

Cô ta hận một người em họ của cô ta, chỉ hận một cô em họ thì bị bệnh này, cô ta nói: “Con chỉ cần hận cô ta một lần là cả đêm không

ngủ được, sau đó đầu như là có người đứng ở đó, mỗi khi con đi nằm là trên đầu có người đứng đó, thế là con bị bệnh này, bây giờ thì không xong rồi, cứ mỗi khi con lên giường đi ngủ thì người này xuất hiện ra với con”

Cô ta nói: “Bây giờ con không còn một chút sức lực nào, nói cũng không còn sức để nói, đi cũng không có sức để đi, con sắp chết rồi.”

Tôi nói: “Không thể chết, đừng chết, đã đến thế giới này thì không thể đến một cách uổng phí, đừng đến một cách uổng phí.”

Cô ta nói: “Vậy con phải làm sao bây giờ?”.

Tôi nói: “Con đã biết con hận ai, thì con hãy tìm điểm tốt của người ta, mỗi người có một chí hướng, mỗi người có một quan điểm, có sự suy nghĩ của người ta, con thường bảo người ta không đúng, thế thì con không đúng.”

Cô ta nói: “Thế thì con sai thật rồi sao? Con muốn bảo bọc, quan tâm cô ta mà”.

Tôi nói: “Sự quan tâm như vậy của con không phải là quan tâm tốt”.

Sau đó cô ta ở nhà tôi mấy hôm, cứ lúc nào cảm thấy oan ức là khóc, khóc ra hết những oan ức trong lòng, nói hết những gì ở trong lòng, thế là cô ta có khí dương vượng lên, thế là khỏi bệnh.

Cho nên nói, có bị bệnh, cũng đừng sợ, phải tìm ra nguồn gốc của bệnh, biết được bệnh từ đâu tới, từ người nào mà tới, ví dụ như bệnh đau đầu, cổ, thông thường là phạm thượng mà bị, bệnh về chân thì là làm tổn thương đến người dưới (con cháu). Người mà hay bị đau đầu là do chống đối bậc bề trên hoặc giận thềm bậc bề trên mà bị, có rất nhiều ông già, bà già bị đau chân, tại sao lại bị ư? Do tức giận con cái mà bị. Anh chị em với nhau, nếu như không hòa thuận, mối quan hệ không tốt, thì sẽ tổn thương tình thủ túc (chân tay), cho nên sẽ có bệnh ở chân tay, cánh tay; vợ chồng bất hòa, sẽ bị bệnh ở thất lưng, ngày xưa vợ chồng không hòa thuận thì bệnh sẽ lên đầu, hiện nay lại khác, hiện nay quan hệ vợ chồng nam nữ bình đẳng, một khi cãi vã giận đối nhau, bệnh sẽ phát ở thất lưng và bệnh phụ khoa... Bị

bệnh rồi thì chữa thế nào đây? Từ sám hối nhận lỗi, sai rồi không sợ, biển khổ mênh mộng quay đầu là bờ, chỉ cần sám hối thì tội to bằng trời cũng sẽ hết, đúng là chỉ cần sám hối là hết.

Ngoài bệnh ở đầu ra còn bệnh ở ngũ tạng nữa, còn có bệnh ở chân tay nữa, có bệnh thuộc nội ngũ hành, có bệnh thuộc ngoại ngũ hành, nội ngũ hành là chỉ Tim, gan, tỳ, phổi, thận, trong ngũ tạng còn chia lục phủ, có Mật, Dạ Dày, Đại Tràng, Tiểu Tràng, Bàng Quang, Tam Tiêu, Lá Lách, những cái này thuộc dương, và còn ngũ tạng thuộc âm.

Nhưng bất luận là nội ngũ hành có bệnh hay ngoại ngũ hành có bệnh, trên cơ bản đều là tức giận phát hỏa hận người khác, oán trách người khác mà bị, có người đem tính cách ra đối chiếu với ngũ hành, anh ta không chỉ chiếm một hành mà là những mấy hành, ví như có người bị cả bệnh gan lẫn bệnh phổi, vậy anh ta có tính cách của âm Mộc lẫn tính cách của âm Kim, rất phức tạp.

Bên dưới lại nói đến mấy ví dụ:

Có hai cô gái, một người tên là Khang Ba, một người tên là Vương Lệ, hai cô đều bị bệnh lao, một cô 13 tuổi, một cô 14 tuổi, đều đi học và bị bệnh lao, hai cô bé này đến nhà tôi, tôi nói: “Hai cháu tại sao lại cùng bị bệnh này?”

Họ nói: “Chúng cháu không biết được, chúng cháu đều bị cái bệnh này, uống thuốc mãi không khỏi”

Tôi nói: “Linh đan diệu dược khó chữa tâm bệnh, bệnh của các cháu là tâm bệnh.”

Sau đó tôi lại hỏi: “Khang Ba, bệnh của cháu là do mẹ của cháu hay nói bà nội cháu không tốt, nói là khi bà cháu còn sống thì không tốt ở chỗ này, không tốt ở chỗ kia, cho nên trong lòng của cháu nảy sinh ra oán hận, có đúng không?”

Khang Ba nghe xong, khóc òa lên, khóc xong, cô bé nói: “Đúng ạ, mỗi lần mẹ cháu nói, cháu liền nghĩ: bà già này đối xử với mẹ mình như vậy đấy.”

Tôi nói: “Cứ ở đây hai ngày, ở đây hai ngày mà để tự nhận lỗi của mình, cháu xem cháu kia, cháu chưa từng nhìn thấy bà của cháu, sao cháu lại hận bà cháu được? “

Cô bé nói: “VẬY cháu phải làm sao bây giờ”

Tôi nói: “Trong lòng cháu phải âm thầm nhận lỗi với bà cháu, bởi vì cháu thường hận bà, oán trách bà, đó là luồng khí âm, cái luồng khí âm đó đọng trong phổi của cháu, **bất hiếu sẽ làm tổn thương phổi**”

Sau đó tôi lại hỏi Vương Lệ: “Còn cháu, tại sao lại bị bệnh này?”

Vương Lệ nói: “Mẹ cháu thường nói bố cháu, bà nội cháu không tốt, cháu liền giận họ”.

Tôi nói: “Những bệnh này đều có thể khỏi, cháu bé, tốt lắm, cháu về nhà khấu đầu với bà cháu, khấu đầu với bố cháu, khấu đầu nhận lỗi, thi lễ cũng được nhưng phải thực lòng.”

Sau đó bệnh lao của hai cô bé đều khỏi.

Cho nên nói, người không hiểu lý lẽ thì thật là khổ, chúng ta có nhiều người làm cha mẹ mà không biết làm cha mẹ, vợ chồng mâu thuẫn với nhau, thì người chồng nói với con rằng người mẹ không tốt thế này không tốt thế kia, người mẹ thì lại nói với con rằng người chồng chỗ không tốt chỗ này, không tốt chỗ kia. Con cái sẽ phản ứng lại, sẽ oán trách bố mẹ, như vậy sẽ rất dễ bị bệnh, cho nên, người không biết làm cha mẹ, thì sẽ cho con cái mình uống thuốc độc.

Tôi đã từng gặp trường hợp như vậy, mẹ của đứa bé cứ nói bố của chúng không tốt, kết quả là hai đứa trẻ hận bố của chúng, hai đứa trẻ đều bị bệnh lao phổi, sau đó chết hết, đấy mọi người xem, có phải đáng tiếc lắm không.

Còn có người bị bệnh ung thư vòm họng, là nữ giới, họ Chu, là người Doanh Khẩu tỉnh Liêu Ninh, cô ta đi làm ở Bàn Miên thì bị bệnh ở đó, sau đó cô ta đến tìm tôi nói là bị bệnh ung thư vòm họng.

Tôi hỏi: “Tại sao cô lại bị bệnh này?”

Cô ta nói: “Cháu không biết được?”

Tôi nói: “Bệnh này của cháu tôi chữa không được, tôi không có cách”

Cô ta nói: “Bác không có cách, vậy cháu ở nhà bác hai ngày được không?”

Tôi nói: “Cháu ở đây hai ngày cũng được, hơn nữa tạm thời cháu cũng chưa chết được, mà cháu cũng không được chết trước mặt tôi”

Khi ở nhà tôi cô ta thực có dụng tâm, đúng là tận sức, cô ta hỏi tôi: “Bệnh của cháu làm sao mà bị?”

Tôi nói: “cháu uất ức mà bị, hơn nữa là có liên quan đến lời ăn tiếng nói của cháu”

Cô ta hỏi: “Cháu ăn nói làm sao?”

Tôi nói: “Cháu không để người khác nói hoặc người ta nói những chuyện không như ý của cháu là cháu chẹn họng người ta, trong hai thứ này thì cháu nhận là loại nào?”

Cô ta nói: “Cháu không cho người khác nói”

Tôi lại hỏi: “Vậy thế cháu không cho ai nói?”

Cô ta nói: “Cháu không cho chồng cháu nói, mỗi lần chồng cháu nói, cháu lại nói: “Đừng có nói nữa, nói khó nghe quá”

Tôi nói: “Cái này của cháu gọi là bóp cổ người khác, cháu bóp cổ người khác thì ông trời bóp cổ lại cháu, để xem cháu cảm thấy có khó chịu không...”

Và như vậy tôi nói rõ cho cô ta hiểu, cô ta cũng nhận ra rằng mình đã sai và sám hối, ở nhà tôi và cô ta đã nôn ra, nôn ra toàn máu đen, đó là những độc tố, giống như mụn than. Cô ta ở nhà tôi 4 tháng, và cô ta cũng khỏi bệnh, cũng không dễ dàng gì.

Còn có một người, là một thanh niên, tốt nghiệp đại học, sau khi đi làm, lương một tháng là hai nghìn tệ, rất tốt, nhưng đi làm chưa đầy nửa năm thì bị bệnh, bệnh nhiễm trùng đường tiểu, anh trai của anh ta đến tìm tôi để chữa cho anh ta, quý xuống khấu đầu và mời tôi phải đi chữa mới được, thế là tôi đi, khi đến bệnh viện, vào phòng nhìn một cái, anh ta nằm ở đó, nhìn anh ta, tôi nói: “Cháu không có bệnh.”

Anh ta hỏi: “Cháu không có bệnh ư?”

Sau đó anh ta tươi tỉnh lên, anh ta nói: “Kết quả kiểm tra nói cháu bị bệnh”

Tôi nói: “Sao lại để cho bệnh dọa cho cháu sợ đến thế, ta nói cháu không có bệnh”

Anh ta hỏi: “Vậy bây giờ cháu đứng dậy đi được không?”

Tôi nói: “Đứng dậy đi!”

Thực tế thì chàng thanh niên này có bệnh hay không có bệnh? Anh ta thật sự có bệnh, nhưng tôi nói anh ta không có bệnh, thế là anh ta vui mừng, bệnh của anh ta liền nhẹ đi.

Anh ta nói: “Bây giờ cháu có thể về nhà, có thể xuống giường đi được rồi.”

Tôi nói: “Cháu chưa nên xuống giường đi vội, cháu ở lại bệnh viện nghỉ ngơi hai ngày để phục hồi sức khỏe.”

Nói xong, tôi gọi mẹ của chàng trai ra ngoài nói: “Bệnh của con trai cô là do cô mà bị.”

Cô ta nói: “Sao lại nói là do tôi mà bị?”

Tôi nói: “Khi con cô trong thời kỳ bú sữa mẹ, cũng là khoảng thời gian một hai tuổi đó, trong thời kỳ cho con bú, cô đã có một lần rất giận dữ, nằm ì trên giường không nhúc nhích, có phải vậy không?”

Cô ta nghĩ một lúc rồi nói: “À, đúng là có như vậy, lúc con chúng tôi hai tuổi, một lần tôi đã tức giận chồng tôi, tôi nằm trên giường ba ngày không dậy”.

Tôi nói: “Vậy thì đúng rồi, cái khí độc là do từ cô mà tới. Cô tức giận như vậy, trong máu cô toàn là độc, con cô ăn sữa của cô, sữa của cô có độc, cái độc này truyền sang thân thể của con cô, tích tụ trong đó bao nhiêu năm, bây giờ mới phát tác, hết cách rồi!”

Nói xong tôi tạm biệt họ. Sau khi tôi đi thì chàng trai đó đúng là có khỏe, dậy được, đi được, tự mình từ viện về nhà, cũng vẫn rất vui vẻ, nhưng sau khi về được một tháng thì bệnh tái phát, tại sao? Bởi vì con người ta làm sao lúc nào cũng vui vẻ được, khi anh ta không vui vẻ mà bực bội nóng giận thì hỏng rồi, độc khí đó lại bùng phát, quấy

hiều, sau đó thì ba ngày sau anh ta chết.

Tôi còn gặp một người đàn ông như thế này, là giáo viên, anh ta bị bệnh cũng lạ, cái đó của anh ta teo nhỏ, đen xì xì, không làm

việc được. Nhà anh ta cách nhà tôi hơn 80 cây số, anh ta đến nhà tôi, khi đến nhà tôi anh ta nói: “Đến được nhà của ông tôi cảm thấy đỡ nhiều rồi, tại sao khi tôi về nhà thì lại thấy không khỏe?”

Tôi nói: “Ông buồn phiền vợ ông phải không?”

Ông ta nói: “Tôi cứ nhìn thấy cô ta là lòng dạ không yên, hai chúng tôi là do cha mẹ sắp đặt, tôi không thích cô ta, nhưng bố mẹ tôi bắt tôi phải lấy cô ta, vì tôi muốn làm đẹp lòng bố mẹ tôi nên tôi lấy cô ta, nhưng trong lòng tôi không vui, khi tôi đi dạy học về, là tôi phải kiểm tra nhà cửa sạch sẽ không, cơm chưa nấu xong là tôi ngồi uống trà đợi cô ta, tôi cũng không vào nhà, cũng không thèm để ý đến cô ta.”

Sau đó tôi nói với ông ta: “Vậy thì ông đi theo tôi.”

Ông ta đi theo tôi, tôi dẫn ông ta vừa đi vừa nghĩ: “Người này đối với vợ mình như vậy, thì ta phải tìm mấy cô đến tản cho anh ta một trận”.

Vừa vặn thì gặp em vợ tôi đến, em vợ tôi biết chuyện xong thì nói: “Cái ông này phiền muộn vợ à, vợ ông ở nhà cả ngày nuôi lợn, nấu cơm cuốc đất, việc nhà đều do vợ ông làm, vậy mà ông còn đối xử với vợ ông như vậy sao?”

Nói xong, cô ấy liền đấm mạnh thùm thụp hai cái vào sống lưng anh ta, anh ta thì sao? Anh ta liền nôn ra đất, nôn ra toàn máu đen và một chậu đờm, nôn ra một đống, nôn xong thì khỏi, sau khi nôn ra hết âm khí thì bệnh khỏi.

Nhưng có bệnh là do cha mẹ di truyền thì không dễ khỏi, bệnh cha mẹ di truyền cho con thì phải suy xét kỹ, bị như thế nào thì mới có thể khỏi, trẻ em còn bé mà bị bệnh thì phải nói đến cha mẹ, phải nói từ cha mẹ của đứa trẻ, để cho cha mẹ của đứa trẻ thải hết các khí độc ra, tính cách của cha mẹ thay đổi, con cái mới có thể thay đổi, tôi xin kể một câu chuyện làm ví dụ: Một đứa bé bị viêm thận, nhiễm trùng đường tiểu, đứa bé này thì béo, mặt so ra to bằng mặt người

lớn, đi bệnh viện ba lần thì bác sỹ nói: “Thôi anh dẫn cháu về đi, đứa bé này hết cách rồi”.

Thế là bố mẹ đứa trẻ đến tìm tôi, tôi nói: “Bệnh của đứa bé này là do bố mẹ mà bị.”

Mẹ đứa trẻ nói: “Vậy cháu phải làm sao đây?”

Tôi nói: “Do cô buồn phiền cha mẹ cô.”

Mẹ đứa trẻ nghe thấy thế liền nhận ngay. Sau đó thật sự cô ta chuyển tâm đối ý đối với cha mẹ cô ta, sau đó, con của cô ta một đêm đi tiểu hai mươi tư lần thế mà khỏi bệnh. Cho nên nói bệnh hậu thiên dễ khỏi, bệnh tiên thiên khó khỏi, bởi vì bệnh tiên thiên là bệnh do cha mẹ đem đến, là do cha mẹ mang đến.

Lại có một lần, có một đôi vợ chồng bế đến nhà tôi một đứa trẻ bị bệnh u não, đứa bé mới có sáu tuổi đã bị u não, bế đến nhà tôi, tôi xem xong liền hỏi mẹ đứa bé làm kiếm được bao nhiêu tiền, cô ta nói đi làm kiếm được một trăm ngàn tệ, bây giờ chữa bệnh cho đứa nhỏ mất bốn mươi ngàn tệ mà vẫn chưa chữa khỏi, tôi nói: “Đứa bé này chữa không khỏi”.

Cô ta nói: “Tại sao con tôi lại bị bệnh này, ông có thể nói cho tôi được không?”

Tôi nói: “Được, đứa bé này bị bệnh là do cô rất là hận cha mẹ cô, cả vợ chồng cô đều không hiếu thảo”

Chồng cô ta nghe vậy liền khóc và nói: “Trước đây vợ tôi giận đối với mẹ tôi, thế là chúng tôi bỏ đi, sau khi bỏ đi, chúng tôi đi năm năm rồi mà không về thăm mẹ, tôi muốn về mà vợ tôi không cho về.”

Tôi nói: “Đấy anh chị xem!”

Lúc này người vợ cũng khóc. Tôi nói: “Khóc lóc cũng không có tác dụng, muộn rồi, đứa bé đã lớn rồi, khối u trong não cũng lớn rồi.”

Sau đó thì đứa bé chết, thật là đáng tiếc.

Dưới đây là nội dung tổng kết giảng bệnh của Vương Thiện

Nhân (Vương Phụng Nghi đại đức):

Oán hận tổn thương tỳ, oán hận sẽ làm cho đau dạ dày, no chướng, ợ hơi, trên nôn dưới tiêu chảy, vị hư, viêm dạ dày, loét dạ dày, bong niêm mạc dạ dày, thậm chí là dẫn đến bệnh ung thư.

Hận tổn thương tim, hận sẽ bị bệnh động mạch vành, bệnh viêm cơ tim, đọng nước trong tim, hẹp van tim, nhồi máu cơ tim, điên cuồng nói cuồng.

Cáu giận tổn thương phổi, cáu giận sẽ bị bệnh hen suyễn, ho, nôn ra máu, phế hư, viêm phổi, lao phổi.

Viêm mũi là do háo thắng, bới móc khuyết điểm người khác thì bị bệnh cảm mạo, mạo phạm bậc bề trên bị sốt cao, không phục người khác bị bệnh phổi.

Phẫn nộ tổn thương gan, phẫn nộ sẽ làm cho đau đầu chóng mặt, điếc tai, đau răng, méo miệng, mắt lệch, trúng phong, bán thân bất toại, bệnh gan mật.

Phiền não tổn thương thận, phiền não sẽ bị đau thắt lưng, tê chân, đau bụng, gai đôi cột sống, hạch xương sống lưng, đầu xương đùi hoại tử, bệnh tiểu đường, và cả bệnh nhiễm trùng đường tiết niệu.

Nói tóm lại, người nào có tính khí càng xấu, càng hẹp hòi, tâm tình càng không vui vẻ thì càng dễ bị bệnh. Căn nguyên bệnh ở đâu thì phải tự mình đi đối chiếu, tự mình sám hối, khi sám hối khốc lóc sẽ thải ra khí âm, có người do hiểu thấu, chân thành sám hối sẽ có những phản ứng như nôn ọe, bài tiết, đánh rắm, nấc v.v., sau đó sẽ làm cho bạn cười và nâng cao khí dương, tự nhiên bệnh sẽ khỏi, quan trọng là sau này tự mình có thể tùy vào bản phận của chính mình mà thực hành, không sợ vất vả, không sợ oán hờn, cố gắng nỗ lực, hiếu kính cha mẹ, yêu quý anh chị em, chăm sóc người thân, quan tâm hàng xóm, như Đại Sư Ấn Quang nói: “**Chân thành tận tâm tận sức**”. Làm sao để tiêu trừ bệnh tật? Khẩu đầu đại sám hối, trước đây tức giận ai thì nay phải hướng về người đó mà sám hối.

LƯU THIỆN NHÂN GIẢNG GIẢI NGUYÊN NHÂN CÁC LOẠI BỆNH

TẬT

Bệnh đau nửa đầu bên trái: tức giận với bậc bề trên nam giới mà bị. Đau nửa đầu bên phải là do tức giận với các bậc bề nữ giới. Đau đằng sau đầu là do tức giận với bậc bề trên cả bên nhà chồng hoặc vợ của mình mà bị. Đau đằng trước đầu là do tức giận với bậc bề trên bên nhà mình mà bị. Đau đỉnh đầu là do tức giận với ông trời mà bị.

Mắt trái sưng đỏ: do hận bậc bề trên nam giới trong nhà mà bị, mắt phải sưng đỏ: Hận bậc bề trên nữ giới trong nhà mà bị.

Tai bên trái khó chịu: do gào thét với bậc bề trên nam giới trong nhà, tai bên phải khó chịu: là do gào thét với bậc bề trên nữ giới trong nhà mà bị.

Bả vai bên trái đau đớn khó chịu: cãi vã với bậc bề trên nam giới trong nhà mà bị, bả vai bên phải đau đớn khó chịu: cãi vã với bậc bề trên nữ giới trong nhà, trẻ em dưới 10 tuổi bị bệnh này là do bố mẹ cãi vã người già trong nhà mà bị.

Chân tay đau, nứt lở, thống phong: do tức giận với con cái, bên trái tương ứng với con trai, bên phải là con gái, chân là con cái của mình, tay là con dâu con rể.

Đau cánh tay (từ khuỷu trở lên vai) là do tức giận với chị dâu hoặc anh rể mà bị, đau đùi là do tức giận với anh trai hoặc chị gái của mình, đau cánh tay (từ khuỷu tay đến bàn tay) là do tức giận với em dâu hoặc em rể, đau cẳng chân là do tức giận với em trai hoặc em gái mình.

Đau khuỷu tay là do quan hệ của mình với chị dâu em dâu, anh rể, em rể không được tốt mà bị, đau đầu gối là do không hòa thuận với anh chị em của mình.

Vợ chồng cãi nhau: Nam bị đau eo lưng, nữ có vấn đề về phụ khoa, bụng hay tuyến sữa đều là bệnh phụ khoa, người nào cãi nhau nhưng không tức giận thì không bị, ai tức giận thì sẽ có bệnh.

Tức giận sẽ tổn thương Gan- cảm hận người khác sẽ tổn thương đến tim, oán trách người khác tổn thương tỳ tạng, bực tức với người

khác (không phục, phải cãi lý, bới móc khuyết điểm của người khác, tranh cường hiếu thắng) sẽ tổn thương đến phổi, làm phiền người khác (phiền muộn, không kiên nhẫn với người khác) tổn thương đến thận.

Đau sau lưng: Do làm những việc không quang minh chính đại, những việc mờ ám như là tà dâm, tham ô, trộm cắp (biến tướng của trộm cắp) v.v.

Đau cổ: Bao gồm u bướu, bệnh về tuyến nước bọt đều do buồn phiền và sát sinh (ăn thịt chúng sinh).

Đau xương đùi bên trái: Đại biểu cho anh rể, em rể, bên phải đại diện cho chị dâu, em trai em gái, tức giận, mâu thuẫn với những người này dẫn đến xương đùi có bệnh.

Trẻ em bị bệnh: Thường thì trong khoảng 12 tuổi trở xuống (không bao gồm những tình huống cá biệt), nếu không do bản thân tức giận làm ác, thì do bố mẹ tức giận mà bị, nguyên nhân xin hãy xem các điều nêu trên, trẻ em bị bệnh thường là do cha mẹ của đứa trẻ tức giận với bố mẹ của chính mình, nếu là đứa trẻ trai thì do bố mẹ của đứa trẻ tức giận với bố mẹ vợ hoặc chồng của mình, như là mẹ của đứa trẻ tức giận với bố mẹ chồng, bố đứa trẻ tức giận với bố mẹ vợ của mình, Kinh Địa Tạng có nói nhân quả tự mình phải chịu, nhưng do bố mẹ của những đứa trẻ thời nay quá yêu chiều con mình nên thay vì phải đem tình yêu, trách nhiệm hiếu kính cha mẹ thì lại chuyển sang hết cho con mình, khi đó thì tội bất hiếu mình làm thì sẽ do con của mình chịu thay. Cho nên khuyên nhủ đối với cha mẹ của những trẻ nhỏ, phải làm tròn đạo hiếu, quan tâm, kính hiếu nhiều hơn nữa đối với người già cả, tạo thành nề nếp tốt cho gia đình, như vậy sau này con của mình mới học mình mà hiếu thuận với mình, nếu không, con mình không những bị bệnh mà còn không hiếu thuận với mình, mình không hiếu thuận với cha mẹ mình như thế nào thì con mình cũng không hiếu thuận với mình như vậy, thiên lý tuần hoàn, nhân nào quả đấy vậy.

Viêm họng: Thường xuyên ngất lời người khác, thích cướp lời.

U huyết quản gan: giận dữ bực mình, buồn bực.

Sợ nóng, sợ gió: Không nhiệt tình, đối với người không có cảm tình, tính tình lạnh nhạt, cô độc.

Trẻ em méo miệng, mắt lác: Hay mắng người, nói điều không chính xác, vọng ngữ.

Huyết áp cao, ù tai buồn bực: Tức giận tổn thương gan, chóng mặt hoa mắt, ù tai đau răng.

Ho: trẻ em nguyên nhân do bố mẹ của đứa trẻ không vui vẻ đối với bố mẹ chồng hoặc bố mẹ mình, có những việc tức giận, người mẹ không hiểu thảo thì con cái bị bệnh phổi hoặc lao phổi.

Bệnh viêm huyết quản, nổi chàm đỏ, mụn nhọt là do vì tiền tài mà bị, động hỏa khí, do huyết thuộc thủy, thủy thuộc thương, thương thuộc tài, cách chữa: bớt tiêu tiền, không lãng phí.

Chóng mặt: Tức giận người già cả.

Bệnh tim, đau đầu: Khí giận quá lớn.

Bệnh sỏi mật: Tức giận với người già cả. Bởi mật thuộc không, thuộc dương, đại đa số là tức giận với bậc bề trên nam giới, tính cách nóng nảy, phải thay đổi tính cách.

Bệnh tăng nhãn áp, đục tinh thể: Động tâm, tức giận với khuyết điểm của người khác.

Bệnh xương cổ, viêm khớp vai: Bệnh xương cổ là sau lưng không vừa ý đối với bậc bề trên hoặc lãnh đạo, đau khớp vai là gánh vác nhiều việc nặng nhọc, việc của ai cũng muốn tham gia.

Bệnh lang ben, bệnh huyết dịch: người nóng tính, hỏa khí quá cao làm đốt cháy.

Hắc lào: Do dị ứng, thuộc mụn, lên hạt nhỏ, dễ vỡ. Nếu là trẻ em thì thường do cha mẹ có nhiều oán khí ngút trời. Nếu cải chính thì có thể khỏi, bởi vì da thuộc hỏa, thường ngày bốc hỏa thì sẽ làm hồng da.

Bệnh tay nhi đồng: Do người mẹ hiềm khích với người thân như tay với chân (ví dụ như anh chị em, anh chị em họ v.v.)

Bệnh eo lưng do giận phiền người khác mà bị, như là giận phiền chồng con, giận phiền vợ, giận phiền người khác là tổn thương thận, tê lưng mỗi gối, đau bụng, phù thũng, thận hư, viêm thận.

Đau nửa đầu (thiên đầu thống) đau nửa đầu bên trái là do bực tức với người bề trên nam giới, đau bên phải là do bực tức với người bề trên nữ giới.

Phong thấp chứng hàn, viêm khớp, phong thấp: Bệnh này là bao gồm các độc, độc gì cũng có như, hận, oán, bực tức, giận dữ, phiền muộn đều có ở bên trong người. Phải hiểu biết lý lẽ, không oán không giận, không bực tức.

Bệnh thần kinh có loại bệnh thần kinh là do khí huyết nghịch tâm mà bị, khí hận xuyên tâm, nếu không phải là khí nghịch tâm thì là huyết nghịch tâm. Nếu như khí nghịch tâm thì xung quanh tâm tạng có dịch trắng, nếu như là hỏa nghịch tâm thì xung quanh tâm tạng ứ máu. Nếu không thải hết những thứ này ra thì bệnh tình lúc đau lúc đỡ, rất khó ổn định.

Còn nữa là do kinh sợ dẫn đến rối loạn công năng thần kinh, cơ quan sinh lý phát sinh biến hóa, nguyên do cũng là do trên cơ sở do hận khí, khí huyết nghịch tâm mà bị.

Cách chữa trị: khi người bệnh tình táo, thì hướng dẫn cho người bệnh biết cái khí hận này do ai mà nảy sinh, nghĩ đến cái ưu điểm của người ta và tìm cái khuyết điểm của mình mà suy xét. Nếu như có thể nôn ra được máu đen thì sẽ khỏi.

Đau tim, chân đau, đau toàn thân bốc hỏa, hỏa bốc lên trên, thượng tiêu là hỏa, hạ tiêu là hàn lạnh. Nếu con người tức giận, khí sẽ chạy xuống và biến thành hàn lạnh. Nếu như mình phiền muộn, thì cái khí âm này sẽ xuyên thấu vào xương làm giảm công năng của thận, khí âm sẽ tạo thành bệnh viêm khớp xương, các loại bệnh giống như phong thấp. Bệnh này có liên quan đến bệnh tim và bệnh đau toàn thân. Bệnh tim là do hận và giận dữ, quá giận dữ sẽ tổn thương tâm, tâm tạng bị bệnh thì cung cấp máu không đầy đủ dẫn đến đoản khí. Cho nên bệnh này do như vậy mà bị. Cách chữa: tự mình hồi ức nghĩ lại từ khi 12 tuổi bắt đầu xem mình có hận ai không, kiểm điểm

lại mình.

Cao huyết áp là do vô minh hỏa, có hỏa mà không có chỗ phát tiết, dồn nén bên trong là hỏa vô minh. Cách trị: Việc gì đến cũng không phải gấp vội, nhẫn nhục chịu đựng thì mọi chuyện sẽ tốt, đừng suy tính nguyên nhân. Thay đổi tính cách, thành tâm nhận lỗi.

Bệnh tứ chi: Cánh tay là người ngoài ngang với mình, hận đến vào xương tủy. Chân đau như bị kim châm là do đặc biệt khó chịu về việc gì đó đối với người ít tuổi hơn mình hoặc ngang mình.

Bệnh gan là do tức giận, buồn bực. Người tính mịch chủ về Gan, nếu như tức giận thì sẽ đâm vào gan, túi mật cũng bị ảnh hưởng. Loại độc này ẩn tàng trong kinh mạch. Viêm gan B thường là do giận dữ đối với phái nữ mà bị. Cách chữa: Thay đổi tính cách, có gì thì nói rõ ra, không bực tức. Nếu như nôn ra được máu bầm đen, hoặc thải ra được là khỏi.

Bệnh tuyến giáp trạng: Tức giận bốc hỏa.

Sợ lạnh, chóng mặt không rõ nguyên nhân, đau lưng, phiền muộn, khí chạy xuống dưới biến thành hàn lạnh. Đau sau lưng, khí huyết lưu thông không tốt, thực tế là do đằng sau lưng người khác không vừa lòng, cũng giống như sau lưng cũng thêm một người. Vừa mặt không vừa lòng với ai thì phải thành thật nhận lỗi.

Đau chân tức giận với người ít tuổi hơn mình, khí chạy xuống dưới biến thành hàn lạnh, phiền muộn và tức giận ấp ủ trong lòng, trong lòng tức giận, bởi tiền tài mà phiền muộn, tức giận người ít tuổi hơn mình.

Mụn trứng cá gặp chuyện gì cũng gấp gáp, khi gặp chuyện là mặt trở nên đỏ lựng, tính tình gấp gáp làm bốc hỏa, ấp ủ hỏa độc, có liên quan đến tính cách.

Tức ngực: Phiền muộn, làm trở ngại sự lưu thông của huyết dịch, khi tìm được nguyên nhân, nôn ra hoặc thải ra là khỏi.

Bệnh bàng quang: Không phải do uất ức thì là do phiền muộn, thường là do phiền muộn người nam giới mà bị, bàng quang thuộc dương.

Viêm ruột: Phiền muộn người khác mà bị, đại tràng liên quan đến phổi, bệnh của phổi là do phiền muộn, hoặc là tức giận với người già cả, Nếu như người già cả uất ức với con cháu rất dễ tổn thương phổi, nếu như không bị bệnh phổi thì cũng bị bệnh có liên quan đến đại tràng.

Phong hậu sản: Nguyên nhân bệnh là tính cách nóng nảy, có cá tính mạnh.

Phong buốt lạnh đầu gối: Bệnh viêm phong lạnh buốt còn đỡ, đó là do bệnh ngoại ngũ hành, bên phải là do tức giận bốc hỏa với bên đằng phía nữ hoặc là em gái hoặc là cháu gái, chị em dâu, khí chạy ra ngoài thành hàn lạnh.

Xương đùi hoại tử, gai đôi sống, lưng, xương đùi hoại tử, phải tìm nguyên nhân tại chỗ bố, bởi vì xương là do bố cho, máu là do mẹ cho. Phải tìm bệnh ở chỗ người nam. Bệnh xương là do hận và phiền muộn, gai đôi mọc ra là do phiền muộn, bực tức cũng là một nguyên nhân lớn.

Lệch tim: Tìm nguyên nhân tại hai bên nội ngoại, đối với hai bên nội ngoại không công bằng, cán cân trong lòng không cân bằng.

Viêm màng xương: Phiền muộn, phù thũng cũng là do phiền muộn, không tiết được nước ra ngoài, thậm chí có bệnh, có thể thông qua bài tiết thải chất độc.

Viêm mũi: Có hai loại, một là oán hận người già cả, còn một loại là có hỏa.

Lạnh bụng dưới, bệnh phong eo lưng lạnh bụng dưới là quá thất vọng và oán trách người nào đó.

Trẻ em gãy xương: Nếu là trẻ em từ 11, 12 tuổi trở xuống thì tìm nguyên nhân ở chỗ cha mẹ, bởi vì người thuộc mộc dễ bị tổn thương, cha mẹ thuộc tính mộc quá mạnh, quá cứng. Lấy cứng chọi cứng thì trẻ em bị tổn thương xương.

Tê đỉnh đầu có liên quan đến tức giận, kinh mạch không thông.

Khứu giác không ngửi thấy mùi vị do oán giận.

Bệnh tiểu đường: Gặp chuyện gì cũng hay bực tức, gặp chuyện là buồn phiền, ăn uống quá đà

Bệnh ngoài da: Trong nhà có người cho vay lãi nặng hoặc làm ăn buôn bán có nhiều lãi.

Thống Phong: Vấn đề này dì của A Ngọc có tự mình đi hỏi Lưu Thiện Nhân, bởi vì bố của cô ta bị thống phong, sau đó thì nghe nói là bệnh nghề nghiệp, bởi vì bố cô ta làm công tác nghiên cứu khoa học, có thể là do sát sinh nhiều quá.

Đau nửa đầu: Oán hận lỗi lầm của người già cả hoặc lãnh đạo (có thể quản thúc mình cũng được gọi là lãnh đạo)

Đau đầu chóng mặt: Không vừa ý với ông trời, buồn bực với lãnh đạo và bậc bề trên.

Chóng mặt sợ lạnh: Than trời trách đất, không hiểu thuận với người già cả, xem thường người già cả.

Đau đầu: Than trời trách đất, bất trung bất hiếu với người già cả, đau đầu vào ban ngày là vì việc bên ngoài mà buồn phiền, đau đầu vào ban đêm vì việc trong nhà mà buồn phiền. Ngẩng lên thì đau đầu là nịnh bợ người trên, cúi đầu xuống đau đầu là do xem thường người.

Chóng mặt bị choáng: Coi thường người khác, ích kỷ chỉ biết mình.

Viêm não, viêm màng não (viêm màng não dạng lao) tham lam quá đáng, không biết sự sống chết của người khác, ích kỷ chỉ biết mình.

U não: Làm việc nghịch ý trời, ích kỷ chỉ biết mình.

Co cơ mặt: Không nhường người khác, không tha thứ lỗi lầm của người khác.

Đau thần kinh: Hay làm chuyện điên rồ, lúc nóng lúc lạnh.

Mất ngủ, rối loạn thần kinh thực vật, bệnh thần kinh quan năng: Suy nghĩ quá nhiều.

Bệnh thần kinh: Quá giận dữ, không tha thứ cho người khác, ích kỷ chỉ biết mình, ưu bực tức, thích móc mòi lỗi của người khác, không biết lỗi của mình, không tha thứ lỗi của người khác.

Bệnh điên cuồng: Không thực hiện được lý tưởng của mình, giận dữ gầm như sấm, hiếu thắng quá.

Bệnh trầm cảm: Không thực hiện được lý tưởng của mình, đố kỵ việc tốt của người khác.

Buồn ngủ, ngủ gật, thèm ngủ: Phiền muộn trong lòng, bao đồng mọi chuyện, lười biếng.

Ngủ mơ lảm mọng: Suy nghĩ nhiều quá, nhiều dự vọng mà không thực hiện được.

Máu lên não không đủ, tắc mạch máu não: Không phục người khác, ngu si, ích kỷ buông thả.

Xuất huyết não: Ích kỷ, mặc kệ sự sống chết của người khác, quá tham lam, lúc nào cũng tranh lẽ đúng về mình, cả ngày soi mói lỗi lầm của người khác, thích hành người khác, tự mình không biết suy nghĩ lại lỗi của mình

Bệnh đục tinh thể, tăng nhãn áp: Làm không được việc trong lòng có nhiều áp lực, thấy người khác làm không đúng là bực tức, coi thường người.

Xung huyết mắt: Thượng tiêu quá nhiều hỏa, tính cách không ôn hòa.

Đau mắt: Giận dữ, xem thường người khác.

Ù tai, điếc tai: Thích nghe lời đàm tiếu thị phi, phiền phức khi phải nghe người khác nói, bực tức.

Viêm tai giữa: Nghe lời thị phi, không biết phân biệt thị phi.

Bệnh về mũi: Không thích giao lưu với người khác.

Méo miệng: Nói toàn chuyện tà ác.

Nhiều đờm, hôi miệng: Trong lòng có nhiều chuyện bẩn thỉu.

Lở loét khoang miệng: Hay nói lời khiêu khích.

Viêm họng: Bốc hỏa u sầu, ưu tư suy nghĩ, bi thương.

Viêm amidan: Ngắt lời nói của người khác, chẹn họng người khác.

Lở loét môi trên: Nói lời quá đáng đối với bậc bề trên.

Lở loét môi dưới: Nói lời quá đáng đối với người ít tuổi hơn mình.

Cổ to: Có việc không nói ra được uất khí.

Bệnh yết hầu: Hay buồn phiền, ôm hận, oán hận, không hiểu người khác, gặp việc không như ý trong thì ghim, mà ngoài thì không biểu lộ thái độ.

Thanh đới bị kết hạt, u thịt: Thích mắng người khác, hay kêu gọi tà kiến, thường nghi ngờ người khác.

U thịt họng, ung thư họng: Hãm hại người, không tha thứ cho người khác, chẹn họng người khác.

Đau răng, chảy máu chân răng, viêm lợi: Trong lòng có oán giận không phát ra ngoài được, hận đến nghiến răng cắn lợi.

Hạch tuyến bạch huyết, u bướu tuyến bạch hạch: Hỏa độc quá nhiều, hay tức giận.

Đau ngực: Oán hận người không buông ra được.

Đau tim: Hay khoe cái hay của mình, hay tức giận, hay kích động, nóng nảy, hận người khác, không tha thứ cho người khác.

Nhịp tim đập nhanh: Hay kích động, sân hận.

Tim đột ngột ngừng đập: Làm việc không quả quyết, do dự.

Viêm cơ tim: Oán hận người khác, tính gấp, hay nổi giận, không tha thứ cho người khác.

Bệnh tim do phong thấp: Trong lòng toàn nghĩ đến lỗi lầm của người khác, không có tâm tha thứ.

Viêm túi mật, mật có u thịt, sỏi mật: Lén hại người, lòng dạ độc ác, phiền muộn người già cả.

Viêm gan A: Xấu tính hay nổi giận, không hiểu người khác.

Viêm gan B: Có cảm giác uất ức, oan uổng, buồn phiền giữa vợ chồng, hay nổi giận.

Gan nhiễm mỡ: Tham ăn.

U gan, ung thu gan: Buồn phiền, nổi giận, uống rượu.

Bệnh tuyến tụy: Ăn uống quá đà, hận người khác không buông bỏ được.

Bệnh tiểu đường: Ăn uống quá đà, oán hận người khác, quýt nợ.

Bệnh thận: Làm việc quá đáng không hợp ý trời, không hợp lòng người, nắm lấy lỗi làm người khác không buông.

Bệnh nhiễm trùng đường tiểu: Giận dữ, phiền muộn, oán giận người khác, quýt nợ.

Thận hoại tử: Làm việc quá đáng, nắm lấy lỗi làm người khác không buông.

Viêm bàng quang, ung thư bàng quang: Hay giận dữ, cố chấp.

Bệnh nam giới: Cãi lại bố mẹ, không nghe lời, coi thường bố mẹ, chống đối bố mẹ.

Viêm tuyến tiền liệt, tăng sinh tuyến tiền liệt, ung thư tuyến tiền liệt: Giận dữ, không hiểu người khác, oán hận người khác không buông xả được.

Bệnh tỳ tạng: Không tha thứ cho người, không hiểu người khác.

Mọc mụn ở môn vị dạ dày, ung thư môn vị dạ dày: Ăn cơm trong lúc giận dữ, oán hận.

Viêm dạ dày, viêm thực quản có tính đẩy ngược, loét dạ dày, bong niêm mạc dạ dày do oán trách, oán hận, trách móc người khác, nóng giận.

Dạ dày có u thịt, ung thư dạ dày do oán khí đạt đến đỉnh điểm, oán hận người khác không buông xả được.

Trướng hơi, dạ dày khó chịu, ăn thì nôn ra và đi ngoài thường là do oán khí xung thiên, và oán hận mọi thứ.

Ung thư thực đạo do nói lời độc ác, không tha thứ cho người khác, hay buồn bực, không hiểu người khác, nói chẹn họng người khác.

Ho do nảy sinh tâm trông mong, thường tự cho mình làm việc tốt cho người khác.

Hụt hơi do ngắt lời người khác, không tha thứ cho người khác.

Bệnh khí quản do oán hận, tính gấp gáp bốc hỏa.

Bệnh phổi do đố kỵ, oán hận, giận dữ, ưu tư, bi thương, phiền muộn ưu sầu, lo lắng, trông mong, tức giận ngu si, không hiểu thuận.

Ung thư phổi do oán hận, giận dữ, tức bực, phiền muộn, oán hờn, không hiểu thuận.

Bệnh đường ruột do coi thường người khác, đố kỵ, oán hận người khác, tức giận bốc hỏa với người già cả, không giao lưu, ngầm bực tức với người lớn tuổi.

Viêm loét hành tá tràng do hay nổi giận, không tha thứ cho người khác.

Bí đại tiểu tiện do lòng dạ độc ác, hay đố kỵ, ngầm hành hạ người khác.

Bệnh trĩ do hay mắng người khác (hoặc là mắng thầm trong bụng), oán hận người khác.

Bệnh máu trắng do làm việc thương thiên hại lý, hại người lợi mình.

Mụn mẩn đỏ do làm những việc như chặn đứt đường sống của người khác.

Không điều tiết được nội phân tiết do thích người nào đó, thích nhưng không dám biểu lộ ra, không buông xả được.

Bệnh phụ khoa do tính cách của hai vợ chồng không hợp, nghi ngờ chồng, oán giận mà không nói ra, giấu ở trong lòng.

Viêm niệu đạo do hay buồn phiền, nhiễm lạnh bốc hỏa lên.

Bế kinh (kinh nguyệt ít) hay sốt ruột, hay bực tức, hay soi mói khuyết điểm người khác, tự mình có việc mà không nói ra.

Kinh thống do đối với bố mẹ có lòng si hận.

Kinh nguyệt đặc biệt nhiều do ôm uất ức, oán hận chồng.

Tuyến sữa tăng sinh (tăng sinh tiểu diệp), ung thư tuyến sữa do hẹp hòi, không tha thứ cho người khác, cho rằng người khác hẹp hòi,

hay bực tức với người khác, thường không thích nam giới, đối với tình yêu thì thường cảm thấy người ta có ác tâm.

U bấu u mỡ, u sọt quá tham lam, ăn uống không nghĩ đến người khác.

Cổ cứng hay cổ chấp, trong lòng không phục.

Viêm khớp vai do tranh chấp với anh chị em, chị em dâu rể, không hiểu thuận.

Hẹp xương cổ do hay cổ chấp, không phục người khác, chống đối không phục lãnh đạo.

Bệnh xương cổ (xương cổ tăng sinh) không phục người khác, đặc biệt là cổ chấp, ngoan cố

Đau thắt lưng do vợ chồng bất hòa, áp lực của cả người nam lẫn người nữ, chịu đựng sự bất bình đẳng, hoặc chịu đựng sự đau khổ, cổ chấp, buồn phiền.

Bệnh xương sống thắt lưng, hạch xương eo lưng do cổ chấp ngoan cố, phiền lại thêm hận, tính cách ngoan cố, không nhường người khác, oán hận người khác, hay khoe tài giỏi.

Thắt lưng nhô ra do cổ chấp chống chế, buồn phiền, phiền người phiền vật.

Đau sau lưng do tự mình làm quá nhiều việc xấu xa.

Lạnh sau lưng do nhát gan, sợ hãi.

Viêm màng xương do oán giận, bực tức, coi thường người khác.

Đầu xương đùi hoại tử do hay khoe khoang bản lĩnh, áp lực tâm lý lớn, không phục người khác.

Ung thư xương do bất hiếu với bố mẹ, vợ chồng bất trung, hận đến xương tủy.

Đau chân, đau đầu gối do oán hận người ít tuổi hơn mình, coi người ít tuổi hơn mình không ra gì.

Mụn như da rắn do độc ác với người khác, bực tức giận dữ, oán hận quá nhiều.

Lang ben do làm việc quá độc ác.

Bệnh ngoài da do sạch sẽ quá, nóng tính, coi thường người khác.

Mụn trứng cá do sốt ruột bực tức.

Bệnh ngứa ngáy do thấy người khác động lòng.

Đau cơ thịt do không biết yêu thương người khác, ích kỷ tự lợi.

Bệnh lãnh cảm do lạnh lẽo không có tình cảm, không yêu thương người khác.

Bệnh phong thấp do nóng nảy, không phục người khác, hay khoe tài, không chấp nhận số phận.

Cảm mạo do hay nóng giận, trong lòng có việc làm không thành thành ra cứ trông mong.

Hắc lào trẻ em do bố mẹ giận đối với nhau.

Bệnh động kinh trẻ em do bố mẹ bất hiếu với người già cả.

Viêm thận trẻ em do bố mẹ tham lam kiếm tiền.

Lưu Thiện Nhân Giảng Bệnh Tại Đại Học Bắc Kinh
Cẩn dịch: Phật tử Tống Như Cường